Bazı Kanunlarda Değişiklik Yapılması Hakkında Kanun 7346

Bazı Kanunlarda Değişiklik Yapılmasına Dair Kanun Kanun No. 7346 / Kabul Tarihi: 21/12/2021 - 25.12.2021 Tarihli 31700 Sayılı Resmi Gazete

25.12.2021 Tarihli 31700 Sayılı Resmi Gazete

KANUN

BAZI KANUNLARDA DEĞİŞİKLİK YAPILMASINA DAİR KANUN

Kanun No. 7346 **Kabul Tarihi: 21/12/2021**

MADDE 1 – 5/12/1951 tarihli ve 5846 sayılı Fikir ve Sanat Eserleri Kanununun 72 nci maddesi başlığı ile birlikte aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“2. Teknolojik önlemleri etkisiz kılma:

MADDE 72 – Bu Kanunda yer alan hakların korunması amacıyla eser, icra, fonogram, yapım ve yayınların kullanımının kontrolünü sağlamak üzere erişim kontrolü veya şifreleme gibi koruma yöntemi ya da çoğaltım kontrol mekanizması uygulamalarıyla sağlanan etkili teknolojik önlemleri etkisiz kılmaya yönelik;

a) Ürün ve araçları imal veya ithal eden, dağıtan, satan, kiraya veren veya ticari amaçla elinde bulunduranlar,

b) Ürün ve araçların reklam, pazarlama, tasarım veya uygulama hizmetlerini sunanlar,

altı aydan iki yıla kadar hapis cezasıyla cezalandırılır.”

MADDE 2 – 31/8/1956 tarihli ve 6831 sayılı Orman Kanununun 18 inci maddesinin birinci fıkrasının birinci cümlesine “ocakların açılmasına,” ibaresinden sonra gelmek üzere “orman içi su kaynakları kullanılarak balık üretim yerleri kurulmasına” ibaresi ve “balık” ibaresinden sonra gelmek üzere “, midye ve istiridye” ibaresi eklenmiştir.

MADDE 3 – 24/4/1969 tarihli ve 1163 sayılı Kooperatifler Kanununa aşağıdaki geçici madde eklenmiştir.

“GEÇİCİ MADDE 10 – 72 nci maddenin dördüncü fıkrasının birinci cümlesi hükmü kamu kaynaklı tarımsal desteklemelere aracılık yapan kooperatifler hakkında 1/1/2024 tarihinden itibaren uygulanır.”

MADDE 4 – 4/12/1984 tarihli ve 3093 sayılı Türkiye Radyo-Televizyon Kurumu Gelirleri Kanunu nun 1 inci maddesinde yer alan “, elektrik enerjisi hasılatından ayrılacak paylar” ibaresi madde metninden çıkarılmıştır.

MADDE 5 – 3093 sayılı Kanunun 2 nci maddesinin birinci fıkrasının (b) bendi yürürlükten kaldırılmıştır.

MADDE 6 – 3093 sayılı Kanunun 4 üncü maddesinin (c) fıkrası yürürlükten kaldırılmıştır.

MADDE 7 – 3093 sayılı Kanunun 5 inci maddesinin birinci fıkrasının (c) bendi yürürlükten kaldırılmış, (f) bendinde yer alan “ve enerji payı” ibaresi madde metninden çıkarılmıştır.

MADDE 8 – 3093 sayılı Kanuna aşağıdaki geçici madde eklenmiştir.

“GEÇİCİ MADDE 7 – 31/12/2021 tarihi itibarıyla 4 üncü maddenin mülga (c) fıkrası kapsamında tahakkuk etmiş enerji paylarının tahsilatı, 5 inci maddenin birinci fıkrasının mülga (c) bendi kapsamında tahsil ve takip edilir.”

MADDE 9 – 4/12/1984 tarihli ve 3096 sayılı Türkiye Elektrik Kurumu Dışındaki Kuruluşların Elektrik Üretimi, İletimi, Dağıtımı ve Ticareti ile Görevlendirilmesi Hakkında Kanunun geçici 4 üncü maddesinin birinci fıkrasının (a) bendi yürürlükten kaldırılmıştır.

MADDE 10 – 3096 sayılı Kanuna aşağıdaki geçici madde eklenmiştir.

“GEÇİCİ MADDE 5 – 31/12/2021 tarihi itibarıyla 3291 sayılı Kanunun ek 2 nci maddesinin mülga dördüncü fıkrası kapsamında tahakkuk etmiş katkı payları, geçici 4 üncü maddenin birinci fıkrasının mülga (a) bendine istinaden geçici 4 üncü madde hükümleri kapsamında takip ve tahsil edilir.”

MADDE 11 – 28/5/1986 tarihli ve 3291 sayılı Kanunun ek 2 nci maddesinin dördüncü fıkrası yürürlükten kaldırılmıştır.

MADDE 12 – 5/6/1986 tarihli ve 3308 sayılı Mesleki Eğitim Kanununun 25 inci maddesinin birinci fıkrasının ikinci cümlesine “aday çırak ve çırağa yaşına uygun asgari ücretin yüzde otuzundan” ibaresinden sonra gelmek üzere “, kalfalık yeterliğini kazanan mesleki eğitim merkezi 12’nci sınıf öğrencilerine asgari ücretin yüzde ellisinden” ibaresi eklenmiştir.

MADDE 13 – 3308 sayılı Kanunun 31 inci maddesine aşağıdaki fıkra eklenmiştir.

“Ustalık yeterliğini kazanmış olanlar mesleklerinde en az on yıl çalıştıklarını belgelendirdikleri takdirde Bakanlıkça açılacak iş pedagojisi kursu sınavına doğrudan katılabilirler. Başarılı olanlara usta öğreticilik belgesi verilir.”

MADDE 14 – 3308 sayılı Kanunun geçici 12 nci maddesinin birinci fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiş ve maddeye birinci fıkrasından sonra gelmek üzere aşağıdaki fıkralar eklenmiştir.

“2016-2017 eğitim ve öğretim yılı sonuna kadar uygulanmak üzere aday çırak ve çıraklar ile 18 inci madde hükümleri uyarınca işletmelerde mesleki eğitim gören, staj veya tamamlayıcı eğitime devam eden öğrencilere, 25 inci maddenin birinci fıkrası kapsamında yapılacak ödemeler asgari ücretin net tutarının yüzde otuzundan, kalfalık yeterliğini kazanan mesleki eğitim merkezi 12’nci sınıf öğrencilerine yapılacak ödemeler asgari ücretin yüzde ellisinden az olamaz. Mesleki eğitim merkezi programı dışındaki okul ve kurumlarda öğrenim gören öğrencilere ödenebilecek en az ücretin; yirmiden az personel çalıştıran işletmeler için üçte ikisi, yirmi ve üzerinde personel çalıştıran işletmeler için üçte biri; mesleki eğitim merkezi programına devam eden öğrencilere ödenebilecek en az ücretin ise tamamı 25/8/1999 tarihli ve 4447 sayılı İşsizlik Sigortası Kanununun 53 üncü maddesinin üçüncü fıkrasının (B) bendinin (h) alt bendi için ayrılan tutardan Devlet katkısı olarak ödenir. Bu kapsamda yapılacak ödemeleri on eğitim ve öğretim yılına kadar uzatmaya Cumhurbaşkanı yetkilidir. Staj yapacak işletme bulunamaması nedeniyle stajını okulda yapan ortaöğretim öğrencileri ile öğretim programı gereği staj yapmak zorunda olmayan yükseköğretim öğrencilerinin yaptıkları stajlar bu fıkra hükmü kapsamı dışındadır. Kamu kurum ve kuruluşlarına Devlet katkısı ödenmez.”

“Bu madde uyarınca ödenen Devlet katkısı ödemenin yapıldığı tarihi takip eden iki ay içerisinde Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığı bütçesinden İşsizlik Sigortası Fonuna aktarılır.

Birinci fıkrada bu fıkrayı düzenleyen Kanunla yapılan değişiklikler sebebiyle 2021-2022 eğitim ve öğretim yılından önceki döneme ilişkin geçmişe dönük olarak herhangi bir ücret veya Devlet

katkısı ödemesi yapılmaz.”

MADDE 15 – 11/1/1989 tarihli ve 3516 sayılı Ölçüler ve Ayar Kanununun 15 inci maddesinin birinci fıkrasının (c) bendine “Damgası kopmuş, bozulmuş,” ibaresinden sonra gelmek üzere “damga süresi geçmiş” ibaresi eklenmiş, (e) bendi aşağıdaki şekilde değiştirilmiş ve fıkraya aşağıdaki bent eklenmiştir.

“e) Ani muayenelerde veya ölçü aleti sahibi haricindeki kimselerin müracaatı üzerine yapılan şikâyet muayenelerinde ayarı doğru olmayan ölçü aletlerini kullanan kişiye, ölçü aletinin türüne ve kullanıldığı işin niteliğine göre ikiyüzyetmiş Türk Lirasından ikibinyediyüz Türk Lirasına kadar idari para cezası verilir. Ayrıca bu ölçü aletlerine el konularak mülkiyetinin kamuya geçirilmesine karar verilir. Ancak ayarın doğru olmaması durumu ölçü aleti sahibi aleyhine sonuç doğuruyorsa bu kişilere idari para cezası verilmez ve ölçü aletlerine el konulmaz.”

“k) Gaz, elektrik ve su sayaçları için bu maddede yer alan kullanan kişi ifadesi, sayacı dağıtım ağında kullanan dağıtım şirketini veya dağıtımdan sorumlu işletmeyi ifade eder. Bu sayaçlar için; (c) bendinde yer alan damgası kopmuş veya bozulmuş ölçü aleti kullanma fiili ile (e) bendinde yer alan fiil sebebiyle bu bentlerde belirtilen idari para cezaları uygulanmaz; ancak sayacın türüne göre ilgili kanunlar ve alt düzenlemeler kapsamında işlem yapılır.”

MADDE 16 – 12/4/2000 tarihli ve 4562 sayılı Organize Sanayi Bölgeleri Kanununa aşağıdaki ek madde ve maddeye bağlı ekli haritalar eklenmiştir.

“OSB olarak belirlenen alanlar

EK MADDE 6 – Kahramanmaraş ili, Dulkadiroğlu, Onikişubat, Türkoğlu ilçelerinde bulunan ve ekli haritalarda sınırları gösterilen alanlar, Erkenez OSB, Aksu OSB ve Türkoğlu-2 OSB olarak belirlenmiştir. Belirlenen alanlarda asgari ortak kullanım alanı oranı ve sağlık koruma bandı mesafesi şartları aranmaz. Bu OSB alanlarında kalan taşınmazların onaylı imar planından gelen müktesep hakları korunur. Kuruluş protokolünün Bakanlıkça onaylanması ve sicile kaydı ile OSB’ler tüzel kişilik kazanır.”

MADDE 17 – 20/2/2001 tarihli ve 4628 sayılı Enerji Piyasası Düzenleme Kurumunun Teşkilat ve Görevleri Hakkında Kanunun 9 uncu maddesinin birinci fıkrasında yer alan “iki” ibaresi “üç” şeklinde değiştirilmiş, ikinci fıkrasına (ı) bendinden sonra gelmek üzere aşağıdaki bent eklenmiş,

mevcut bentler buna göre teselsül ettirilmiş ve ekli (1) sayılı listede belirtilen kadrolar ihdas edilerek Kanuna ekli (I) sayılı cetvele eklenmiştir.

“i) Enerji Dönüşüm Dairesi Başkanlığı: Bu Kanun ve 14/3/2013 tarihli ve 6446 sayılı Elektrik Piyasası Kanunu ve Doğal Gaz Piyasası Kanunu kapsamında; elektrik ve doğal gaz faaliyetleri ile ilişkilendirilen enerji politikaları çerçevesinde Kurumun görev alanında yer alan iş modellerinin ve teknolojideki gelişmelerin ilgili piyasalara etkilerini analiz etmek ve bu konuda gerekli düzenlemeleri yapmak, araştırma ve geliştirme ile yenilik (inovasyon) alanlarından genel enerji politikaları içerisinde yer alanların ilgili piyasalara entegrasyonu ile bu alanlardaki çalışmaların hayata geçirilmesine ilişkin çalışmaları yapmak, bu kapsamda oluşabilecek faaliyet, hizmet ve ticarete ilişkin olarak bunların tarafı olan kullanıcıların haklarının korunmasına yönelik teknik ve hukuki düzenlemeleri yapmak ve bu kapsamda her türlü lisans, sertifika, izin ve belgelendirmeye ilişkin iş ve işlemleri yürütmek.”

MADDE 18 – 18/4/2001 tarihli ve 4646 sayılı Doğal Gaz Piyasası Kanununun 6 ncı maddesinin birinci fıkrasının (a) bendine aşağıdaki alt bent eklenmiştir.

“7) Tüketicilerin kişisel kusurları haricinde oluşan ve Kurul tarafından belirlenecek kapsamda, lisans ve sertifika sahiplerinin uygulamalarından kaynaklanan tüketici mağduriyetlerinin tazminine ilişkin usul ve esaslar Kurul tarafından belirlenir.”

MADDE 19 – 4646 sayılı Kanuna aşağıdaki ek madde eklenmiştir.

“Arz güvenliği

EK MADDE 2 – Bakanlık, doğal gaz arz güvenliğinin izlenmesinden ve arz güvenliğine ilişkin tedbirlerin alınmasından sorumludur. Bu kapsamda piyasada faaliyet gösteren lisans sahibi tüm tüzel kişiler arz güvenliğine yönelik olarak alınacak tedbirlere uymakla, tesis edilecek işlemlere katkı sağlamakla, ihtiyaç duyulacak bilgi ve belgeleri belirlenen sürelerde Bakanlığa sunmakla yükümlüdür.

Uzun dönemli Türkiye Ulusal Enerji Planı çalışması, ilki bu maddenin yürürlüğe girdiği tarihten itibaren bir yıl içerisinde olmak üzere her beş yılda bir Cumhurbaşkanlığı Strateji ve Bütçe Başkanlığı, Hazine ve Maliye Bakanlığı ve Kurumun görüşleri alınmak suretiyle Bakanlık tarafından hazırlanarak yayımlanır.

Bakanlık, Türkiye Ulusal Enerji Planı çalışmasını dikkate alarak kısa, orta ve uzun dönemde doğal gaz arz güvenliğinin sağlanmasını teminen ihtiyaç duyulan tedbirlerin alınmasını sağlar.”

MADDE 20 – 26/6/2001 tarihli ve 4691 sayılı Teknoloji Geliştirme Bölgeleri Kanununun geçici 2 nci maddesinin üçüncü fıkrasının beşinci cümlesinde yer alan “istisna” ibaresi “teşvik” şeklinde, altıncı cümlesinde yer alan “bu istisnadan faydalanamaz” ibaresi “için bu teşvikten faydalanılamaz” şeklinde, yedinci cümlesinde yer alan “istisnasından” ibaresi “stopajı teşvikinden” şeklinde değiştirilmiş ve fıkranın dokuzuncu ve onuncu cümleleri aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“Buna ilave olarak gelir vergisi stopajı teşviki kapsamında Bölgede çalışan personelin toplam sayısının veya teşvike konu edilen toplam çalışma sürelerinin yüzde yirmisini aşmamak kaydıyla bu fıkrada belirtilen durumlar haricinde Bölge dışında geçirilen süreler de gelir vergisi stopajı teşviki kapsamında değerlendirilir. Cumhurbaşkanı, yüzde yirmi olarak belirlenen bu oranı belirleyeceği bölgesel ve/veya sektörel alanlarda yüzde yetmiş beşe kadar artırmaya veya tekrar kanuni oranına kadar indirmeye yetkilidir.”

MADDE 21 – 10/5/2005 tarihli ve 5346 sayılı Yenilenebilir Enerji Kaynaklarının Elektrik Enerjisi Üretimi Amaçlı Kullanımına İlişkin Kanunun 6/A maddesinin birinci fıkrasının birinci cümlesine “ihtiyaçlarının üzerinde ürettikleri elektrik enerjisini” ibaresinden sonra gelmek üzere ve ikinci cümlesine “Bu kapsamda” ibaresinden sonra gelmek üzere “iletim veya” ibareleri eklenmiştir.

MADDE 22 – 5346 sayılı Kanunun 10 uncu maddesinde yer alan “4628” ibaresi “6446” şeklinde ve “11 inci” ibaresi “16 ncı” şeklinde değiştirilmiştir.

MADDE 23 – 25/1/2006 tarihli ve 5449 sayılı Kalkınma Ajanslarının Hizmetlerine İlişkin Kanunun 19 uncu maddesinin birinci fıkrasının (d) bendinde yer alan “borçlanma,” ibaresi, “katma” ibaresi ve “borçlanma ve” ibaresi madde metninden çıkarılmış ve maddeye aşağıdaki fıkra eklenmiştir.

“Ajansın bu Kanundan kaynaklanan alacakları için uygulanacak yıllık temerrüt faizi oranı için 4/12/1984 tarihli ve 3095 sayılı Kanunî Faiz ve Temerrüt Faizine İlişkin Kanun hükümleri uygulanır.”

MADDE 24 – 31/5/2006 tarihli ve 5510 sayılı Sosyal Sigortalar ve Genel Sağlık Sigortası Kanununa aşağıdaki ek madde eklenmiştir.

“EK MADDE 20 – Herhangi bir sosyal güvenlik kurumundan emeklilik veya yaşlılık aylığı alanlardan Türkiye Maarif Vakfı, Yunus Emre Vakfı, Türkiye Kızılay Derneği, Yeşilay Cemiyeti ve Yeşilay Vakfında görev alanların bu aylıkları kesilmez.

Bu maddenin yürürlüğe girdiği tarihten önce birinci fıkra kapsamına girenler adına Kurum tarafından fazla veya yersiz olarak yapılan ödemeler borç çıkarılmaz, çıkarılmış borçların ödenmemiş olan kısımları terkin edilir ve tahsil edilmiş tutarlar iade ve mahsup edilmez. Bu fıkra hükümlerinin uygulanması sebebiyle geçmişe dönük aylık, aylık farkı ve bayram ikramiyesi ödenmez.

Birinci fıkra kapsamına giren kuruluşlar, ilgili kanunlarında belirtilen şartları haiz olmaları kaydıyla bu Kanun ile diğer kanunlar uyarınca sağlanan prim teşvik, destek ve indirimlerinden yararlandırılır ve bu maddenin yürürlüğe girdiği tarihten önce yararlanılan prim teşvik, destek ve indirimlerinden usulüne uygun olarak yararlanılmış sayılır. Bu maddenin yürürlüğe girdiği tarihten önce Kurum tarafından tahsil edilmiş tutarlar iade ve mahsup edilmez. Bu fıkra hükümlerinin uygulanması sebebiyle, bu maddenin yürürlüğe girdiği tarihten önceki dönemlere ilişkin olmak üzere ilgili kanunlarla sağlanan prim teşvik, destek ve indirimlerinden geriye yönelik olarak yararlanılamaz ve yararlanılmış olan prim teşvik, destek ve indirimleri değiştirilemez. Bu fıkranın uygulanmasına ilişkin usul ve esaslar Kurum ile ilgisine göre prim teşvik, destek ve indirimi sağlayan bakanlık ve/veya kurumca müştereken belirlenir.”

MADDE 25 – 18/4/2007 tarihli ve 5627 sayılı Enerji Verimliliği Kanununun 2 nci maddesinin birinci fıkrasına “ulaşımda” ibaresinden sonra gelmek üzere “, tarım ve hizmet sektörlerinde” ibaresi eklenmiş ve ikinci fıkrasında yer alan “tarımsal binalar ve atölyeler,” ibaresi madde metninden çıkarılmıştır.

MADDE 26 – 5627 sayılı Kanunun 3 üncü maddesinin birinci fıkrasına (a) bendinden sonra gelmek üzere aşağıdaki bent eklenmiş ve diğer bentler buna göre teselsül ettirilmiştir.

“b) Başvuru sahibi: Enerji verimliliği uygulama proje desteklerine başvuran sanayi, bina, tarım ve hizmet sektörlerinde faaliyet gösteren gerçek veya tüzel kişileri,”

MADDE 27 – 5627 sayılı Kanunun 8 inci maddesinin birinci fıkrasının (a) bendinin (1) numaralı alt bendinde yer alan “Endüstriyel işletmeler” ibaresi “Başvuru sahibi” şeklinde değiştirilmiş, alt bende birinci cümlesinden sonra gelmek üzere aşağıdaki cümle eklenmiş ve bendin (2) numaralı

alt bendinin birinci cümlesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“Bu kapsamdaki destekler hibe veya faiz desteği şeklinde verilir.”

“Verimlilik artırıcı projeleri desteklenme kararı verilen başvuru sahipleri, bu projelerini iki yıl içinde uygular.”

MADDE 28 – 28/2/2008 tarihli ve 5746 sayılı Araştırma, Geliştirme ve Tasarım Faaliyetlerinin Desteklenmesi Hakkında Kanunun 3 üncü maddesinin ikinci fıkrasının birinci cümlesinde yer alan “ücretlerinin” ibaresi “ücretleri üzerinden asgari geçim indirimi uygulandıktan sonra hesaplanan gelir vergisinin;” şeklinde, ikinci cümlesinde yer alan “istisna” ibaresi “teşvik” şeklinde, üçüncü cümlesinde yer alan “istisnadan” ibaresi “teşvikten” şeklinde değiştirilmiş ve fıkranın altıncı ve yedinci cümleleri aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“Buna ilave olarak gelir vergisi stopajı teşviki kapsamında Ar-Ge veya tasarım merkezlerinde çalışan personelin toplam sayısının veya teşvike konu edilen toplam çalışma sürelerinin yüzde yirmisini aşmamak kaydıyla bu fıkrada belirtilen durumlar haricinde bu merkezler dışında geçirilen süreler de gelir vergisi stopajı teşviki kapsamında değerlendirilir. Cumhurbaşkanı, yüzde yirmi olarak belirlenen bu oranı belirleyeceği bölgesel ve/veya sektörel alanlarda yüzde yetmiş beşe kadar artırmaya veya tekrar kanuni oranına kadar indirmeye yetkilidir.”

MADDE 29 – 5/5/2009 tarihli ve 5894 sayılı Türkiye Futbol Federasyonu Kuruluş ve Görevleri Hakkında Kanuna aşağıdaki ek madde eklenmiştir.

“Yayın haklarının korunması

EK MADDE 1 – (1) Türkiye Cumhuriyeti sınırları içindeki futbol müsabakalarına ilişkin yayınların internet ortamında hukuka aykırı olarak kullanıma sunulduğunun tespit edilmesi halinde, ihlalin gerçekleştiği yayın, kısım, bölüm ile ilgili olarak (URL vb. şeklinde) erişimin engellenmesine Yönetim Kurulu tarafından karar verilir. Ancak, teknik olarak ihlale ilişkin içeriğe erişimin engellenmesi yapılamadığı veya ilgili içeriğe erişimin engellenmesi yoluyla ihlalin önlenemediği durumlarda, internet sitesinin tümüne yönelik olarak erişimin engellenmesi kararı verilebilir. Bu karar uygulanmak üzere 4/5/2007 tarihli ve 5651 sayılı İnternet Ortamında Yapılan Yayınların Düzenlenmesi ve Bu Yayınlar Yoluyla İşlenen Suçlarla Mücadele Edilmesi Hakkında Kanunun 6/A maddesi gereğince Erişim Sağlayıcıları Birliğine gönderilir. Bu karara karşı bir hafta içinde sulh

ceza hâkimliğine itiraz edilebilir. Erişimin engellenmesiyle ilgili iş ve işlemleri yapmak üzere TFF bünyesinde idari birim kurulur. Yönetim Kurulu, bu madde kapsamındaki yetkisini idari birimde görev alacak kişilere devredebilir.

(2) Türkiye Cumhuriyeti sınırları dışındaki futbol müsabakalarına ilişkin yayınların internet ortamında hukuka aykırı olarak kullanıma sunulduğunun tespit edilmesi halinde, yayın hakkı sahibinin talebi üzerine birinci fıkra hükmü uygulanır. Şu kadar ki, talebin yapılabilmesi için yayın hakkına ilişkin sözleşmenin TFF'ye bildirilmesi ve hak sahipliğinin ispat edilmesi zorunludur.

(3) Bu maddenin uygulanmasına ilişkin usul ve esaslar Yönetim Kurulu tarafından çıkartılacak talimatla belirlenir."

MADDE 30 – 14/3/2013 tarihli ve 6446 sayılı Elektrik Piyasası Kanununun 3 üncü maddesinin birinci fıkrasına aşağıdaki bentler eklenmiştir.

"uu) Birlikte çalışabilirlik: Şarj ağına bağlı veya bağımsız olarak çalışan şarj istasyonlarının, elektrik iletim veya dağıtım şebekeleri ile bunları destekleyen yazılım sistemlerinin etkileşimli, uyumlu ve etkili bir şekilde birlikte çalışmasını,

üü) Elektrikli araç: Hareket etmesinde tek başına veya destekleyici olarak elektrikli motor kullanılan ve elektrik enerjisiyle haricen şarj edilebilen motorlu karayolu taşıtını,

vv) Sadakat sözleşmesi: Elektrikli araç kullanıcısının şarj hizmetini belli avantajlar dâhilinde edinmesi amacıyla şarj ağı işletmeci lisansı sahibi ile yaptığı sözleşmeyi,

yy) Sertifika: Bir şarj ağı bünyesinde bir veya birden çok şarj istasyonunun, şarj ağı işletmecisi nam ve hesabına kurulması veya işletilmesi amacıyla Kurumun belirlediği usul ve esaslar çerçevesinde şarj ağı işletmecisi tarafından gerçek veya tüzel kişiye verilen yetki belgesini,

zz) Şarj Ağı: Elektrikli araçlara birden çok şarj istasyonunda şarj hizmeti sağlamak için oluşturulan ve şarj ağı işletmecisi tarafından yönetilen sistemi,

aaa) Şarj Ağı İşletmecisi: Elektrikli araç kullanıcılarına, şarj ağına erişim açarak şarj hizmeti sağlayan ve şarj ağının işletmesini gerçekleştiren lisans sahibi tüzel kişiyi,

bbb) Şarj hizmeti: Elektrikli araçların akü, pil, kondansatör ve benzeri enerji depolayan ekipmanlarını doldurmak üzere ticari amaçla ve bedeli mukabilinde gerçekleştirilen kablolu veya

kablosuz enerji aktarımını,

ccc) Şarj istasyonu: Elektrikli araçlara kablolu veya kablosuz elektrik enerjisi aktarımının yapıldığı tesisi,

çççç) Şarj İstasyonu İşletmecisi: Şarj ağı işletmecisinden almış olduğu sertifika kapsamında şarj istasyonlarını yerinde işleten ve üçüncü taraflara bu şarj istasyonlarında şarj hizmeti sağlayan gerçek veya tüzel kişiyi,

ddd) Serbest erişim platformu: Mevcut tüm şarj istasyonlarının gerçek zamanlı olarak görüntülenebilmesi için oluşturulan, şarj istasyonlarının verilerini canlı olarak sağlayan ve veri değişimi ile diğer işlemlerin standart protokoller ve arayüz ile sağlandığı Kurum tarafından hazırlanan platformu,”

MADDE 31 – 6446 sayılı Kanunun 17 nci maddesinin dördüncü fıkrasının üçüncü cümlesine “abone grupları” ibaresinden sonra gelmek üzere “, bu abone grupları için elektrik enerjisi tüketim miktarına göre farklı” ibaresi eklenmiştir.

MADDE 32 – 6446 sayılı Kanunun 20 nci maddesinin birinci fıkrasına birinci cümlesinden sonra gelmek üzere aşağıdaki cümleler eklenmiş, fıkranın mevcut ikinci cümlesi ile (a), (b), (c) bentleri yürürlükten kaldırılmış, üçüncü fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiş ve maddeye aşağıdaki fıkra eklenmiştir.

“Bu kapsamda, piyasada faaliyet gösteren lisans sahibi tüm tüzel kişiler Bakanlık tarafından arz güvenliğine yönelik belirtilen tedbirlere uymakla, tesis edilecek işlemlere katkı sağlamakla, ihtiyaç duyulacak bilgi ve belgeleri belirlenen sürelerde sunmakla yükümlüdür. Uzun dönemli Türkiye Ulusal Enerji Planı çalışması, ilki bu maddenin yürürlük tarihinden itibaren bir yıl içinde olmak üzere her beş yılda bir Cumhurbaşkanlığı Strateji ve Bütçe Başkanlığı, Hazine ve Maliye Bakanlığı ve Kurum görüşleri de alınmak suretiyle Bakanlık tarafından hazırlanarak yayımlanır. Bakanlık, Türkiye Ulusal Enerji Planı çalışmasını dikkate alarak orta uzun dönemde arz güvenliğinin sağlanmasını teminen kapasite tahsisi yarışmaları düzenleyebilir. Kapasite tahsisi yarışmaları kapsamında kurulacak üretim tesisleri için Bakanlık tarafından Türk lirası olarak belirlenecek tavan fiyat üzerinden teklif edilecek en düşük fiyat, yarışma şartlarında belirlenecek süre boyunca YEK Destekleme Mekanizması kapsamında uygulanır. Yarışma sonucunda oluşacak fiyatın yarışma şartlarında belirlenecek süre içerisinde güncellenmesine ilişkin usul ve esaslar,

yerli malı kullanım şartları ve yükümlülüklerin yerine getirilmemesi halinde alınacak teminatın irat kaydedilmesi ve uygulanacak diğer ceza ve yaptırımlar dâhil olmak üzere yapılacak yarışmaya ilişkin usul ve esaslar ilgili yarışma şartnamesinde Bakanlık tarafından belirlenir. Bu madde kapsamında kurulacak üretim tesisleri için ön lisans ve lisans verme koşulları, iptali ve tadili ile ilgili hususlar Enerji Piyasası Düzenleme Kurumu tarafından çıkarılan yönetmelikle düzenlenir.”

“(3) TEİAŞ, sistem güvenilirliğinin muhafaza edilmesini teminen ve yeterli kapasite olmaması nedeniyle oluşabilecek bölgesel sistem ihtiyaçlarını karşılamak üzere, yan hizmetler anlaşmaları kapsamında yeni üretim tesisi yaptırmak veya mevcut üretim tesislerinin kapasitelerini kiralamak amacıyla ihale yapabilir. İhaleler çerçevesinde TEİAŞ tarafından ödenecek kapasite kiralama bedeli sistem işletim fiyatına yansıtılmak suretiyle, enerji bedeli ise kullanım amacına bağlı olarak dengeleme ve uzlaştırma yönetmeliği çerçevesinde piyasa katılımcıları tarafından veya ticari yan hizmetler anlaşmaları kapsamında sistem işletim fiyatına yansıtılmak suretiyle karşılanır. TEİAŞ tarafından yan hizmetler anlaşmaları kapsamında kapasite kiralanması amacıyla yapılacak ihaleye ilişkin usul ve esaslar Kurum tarafından çıkarılan yönetmelikle düzenlenir.”

“(4) Kurum, lisans verilen üretim tesislerinin gerçekleşmelerinin izlenmesinden, ilgili mevzuat kapsamında bu tesislerin öngörülen zamanda devreye girmesi için gerekli önlemlerin alınmasından, beş yıl içerisinde işletmeye girecek lisanslı yeni üretim kapasite miktarlarının Bakanlığa düzenli aralıklarla bildirilmesinden sorumludur.”

MADDE 33 – 6446 sayılı Kanuna aşağıdaki ek madde eklenmiştir.

“Şarj hizmeti

EK MADDE 5 – (1) Şarj hizmeti, Kurum tarafından ticari amaçlı olmamak üzere belirlenen istisnalar dışında, şarj ağı işletmeci lisansı kapsamında bu Kanun ve bu Kanuna göre çıkarılan yönetmelikler uyarınca yürütülür. Şarj ağı işletmeci lisansı sahibi, lisansında belirlenen bölgede veya ülke genelinde oluşturduğu veya oluşturacağı şarj ağına bağlı şarj istasyonu kurulması veya işletilmesi, düzenlediği sertifikalar kapsamında şarj istasyonu kurdurulması veya işlettirilmesi ile elektrikli araç kullanıcıları ile sadakat sözleşmesi yapabilme hak ve yetkisine sahip olur. Şarj hizmetinin sağlanmasında asli sorumluluk şarj ağı işletmeci lisansı sahibinin olup, şarj hizmetinin sertifikalı şarj istasyonu işletmecisince sağlanması, şarj ağı işletmeci lisansı sahibinin bu Kanun,

ilgili mevzuat ile diğer mevzuattan kaynaklanan yükümlülük ve sorumluluklarını ortadan kaldırmaz.

(2) Şarj ağı işletmeci lisansı sahibi;

a) Bu Kanun, ilgili mevzuat, diğer mevzuat, ilgili standartlar ve Kurum tarafından çıkartılan düzenlemelere uygun davranmak,

b) Kurum tarafından belirlenen istisnalar ve mücbir sebep halleri dışında kendi şarj ağına bağlı şarj istasyonlarında sürekli, kesintisiz ve kaliteli şarj hizmeti sağlamak,

c) Şarj hizmetini tüm elektrikli araçların erişimine sunmak,

ç) Şarj hizmeti fiyatını ve elektrikli araçların şarj hizmetine erişim şartlarını, Kurumun yayımlayacağı usul ve esaslara uygun olarak belirlemek, ilan etmek ve uygulamak,

d) Şarj hizmeti alan kullanıcıdan şarj hizmeti karşılığında, şarj hizmeti fiyatı esas alınarak hesaplanan bedel dışında her ne ad altında olursa olsun ayrı bedel talep etmemek,

e) Kurum tarafından belirlenen usul ve esaslar ile teknik şartlara uygun olarak, şarj istasyonlarının birlikte çalışabilirliğini sağlamak amacıyla gerekli yönetim, denetim ve kayıt sistemini kurmak, işler halde tutmak, işletmek ve Kurum ile Kurum tarafından uygun bulunan kamu kurumlarının bu sisteme erişimini sağlamak,

f) Kendisi tarafından veya şarj istasyonu işletmecilerince kurulan şarj istasyonunun ilgili dağıtım şirketiyle yapılacak bağlantı anlaşmaları ve dağıtım şirketi tarafından belirlenen teknik gereklere uygun olarak kurulması ve işletilmesini sağlamak,

g) Kurum tarafından belirlenen usul ve esaslara uygun bildirimleri yapmak, serbest erişim platformu için gerekli entegrasyonu sağlamak, Kurumca istenildiğinde gerekli bilgi, belge ve diğer materyalleri vermek, gerektiğinde tutanakları imzalamak ve Kurumca görevlendirilenlerin tesislerde inceleme yapmasına müsaade etmek,

ile yükümlüdür.

(3) Şarj hizmeti fiyatı Kurum tarafından hazırlanan usul ve esaslar dâhilinde serbestçe belirlenir. Şarj hizmeti fiyatının, rekabeti bozucu veya kısıtlayıcı ya da şarj hizmeti sağlanmasını bozucu veya aksatıcı olmaması esastır. Şarj hizmeti fiyatının belirlenmesinde şarj istasyonu kurulması ve

şarj ağı oluşturulmasına esas yatırım ve işletme maliyetleri, elektrik enerjisi alım maliyetleri ve benzeri maliyetler ile vergi, pay, fon gibi yasal yükümlülükler ve makul ölçüde kârlılık dikkate alınır. Belirlenen şarj hizmeti fiyatı şarj istasyonlarında ve şarj ağı işletmeci lisans sahibi tarafından dijital mecralarda ilan edilir.

(4) Kurum;

a) Şarj ağı işletmeci lisansı için, lisans verme şartları, lisans süresi, tadili, bedeli, lisansta yer alacak hususlar, lisans ile kazanılan hak ve üstlenilen yükümlülükler, lisans kapsamındaki faaliyetlerin kısıtlanması, lisansın verilmesine ve lisans faaliyetinin yürütülmesine ilişkin olarak sayısal sınırlamalar, şarj istasyonlarının yaygınlığı dikkate alınarak istasyon kurma zorunluluğu da dâhil olmak üzere ticari ve teknik zorunluluklar dâhil özel şartlar belirleyebilir. Bu fıkra hükmü dairesinde ilgililerden tahsil edilen lisans işlemleri ile ilgili tüm bedeller Kuruma gelir kaydedilir.

b) Şarj istasyonu kurma zorunluluğu getirilen hallerde, şarj ağı işletmecisi lisans sahibi özel hukuk tüzel kişilerinin lisanslarına konu şarj hizmeti faaliyetlerine ilişkin taşınmaz temini işlemlerini 19 uncu maddenin birinci, üçüncü ve beşinci fıkraları kapsamında yürütür.

c) Şarj hizmetinden faydalanan elektrikli araç kullanıcılarının hak ve yükümlülüklerine ilişkin hususları belirler.

ç) Serbest erişim platformunu kurar ve gerekli verilerle birlikte elektrikli araç kullanıcılarının kullanımına sunar.

d) Sanayi ve Teknoloji Bakanlığı ile Ulaştırma ve Altyapı Bakanlığı tarafından belirlenen politikalar dâhilinde, dağıtım şirketleri, şarj ağı işletmecisi ile elektrikli araç üreticisi ve ithalatçılarından temin ettiği verilerden yararlanarak, her iki yılda bir, elektrikli araç kullanımı, gelişimi ve şarj altyapısı ihtiyacına yönelik projeksiyonlar hazırlar; bu projeksiyonlara göre alınabilecek tedbirleri ve uygulanabilecek teşvik önerilerini Enerji ve Tabii Kaynaklar Bakanlığı, Hazine ve Maliye Bakanlığı, İçişleri Bakanlığı, Sanayi ve Teknoloji Bakanlığı, Ticaret Bakanlığı, Çevre, Şehircilik ve İklim Değişikliği Bakanlığı ile Ulaştırma ve Altyapı Bakanlığına bildirir; dağıtım şebekelerinde ihtiyaç duyulan kapasitenin sağlanması için gerekli tedbirleri alır. Bu hüküm dışında şarj hizmetine ilişkin diğer kurumlar tarafından belirlenmesi halinde verilecek teşviklerin piyasaya etkilerini düzenlemelerde dikkate alır.

e) Şarj hizmeti kapsamında düzenlenen faaliyetleri veya rekabeti engelleme, bozma veya kısıtlama amacını taşıyan veya bu etkiyi doğuran veya doğurabilecek nitelikte anlaşma veya eylemlerin şarj hizmetlerini bozucu etkiler oluşturması halinde, gerekli işlemlerin başlatılmasıyla birlikte, her seferinde üç ayı aşmamak üzere, faaliyetlerin her aşamasında, bölgesel veya ulusal düzeyde uygulanmak için taban ve/veya tavan fiyat tespitine ve gerekli tedbirlerin alınmasına yetkilidir. Bu etkilerin değerlendirilmesine göre şarj hizmeti kapsamında uygulanan fiyatlara ilişkin asgari ve azami limit uygulaması yapabilir.

(5) Şarj ağı işletmeci lisansı sahibi 16 ncı madde hariç diğer maddelerde düzenlenen lisanslara ilişkin hak ve yükümlülüklere tabi değildir. Kurum bu maddeye ve ikincil mevzuata aykırı olarak faaliyette bulunanlara 16 ncı madde kapsamında işlem tesis eder. Kurum, bu fıkrada belirtilen faaliyetleri kendi personeli eliyle veya gerektiğinde diğer kamu kurum ve kuruluşları personeli eliyle denetime tabi tutar.

(6) Bu maddenin uygulanmasına ilişkin usul ve esaslar, Bakanlık ile Sanayi ve Teknoloji Bakanlığının görüşü alınarak Kurum tarafından çıkarılan yönetmelikle düzenlenir.”

MADDE 34 – 6446 sayılı Kanuna aşağıdaki geçici madde eklenmiştir.

“GEÇİCİ MADDE 30 – (1) Ek 5 inci maddede belirtilen yönetmelik ve düzenlemeler, ek 5 inci maddenin yürürlüğe girdiği tarihten itibaren üç ay içerisinde yürürlüğe konur.

(2) Birinci fıkrada belirtilen sürenin hitamından itibaren dört ay içerisinde şarj hizmeti sağlayan kişiler durumlarını bu Kanuna uygun hale getirirler. Uygulamaya ilişkin hususlar Kurum tarafından çıkarılan yönetmeliklerle belirlenir.”

MADDE 35 – 30/5/2013 tarihli ve 6491 sayılı Türk Petrol Kanununun 7 nci maddesinin ikinci fıkrasında yer alan “doksan” ibareleri “altmış” şeklinde değiştirilmiştir.

MADDE 36 – 20/8/2016 tarihli ve 6745 sayılı Yatırımların Proje Bazında Desteklenmesi ile Bazı Kanun ve Kanun Hükmünde Kararnamelerde Değişiklik Yapılmasına Dair Kanunun 80 inci maddesinin birinci fıkrasının (ç) bendinde yer alan “49 yıl süreyle bedelsiz irtifak hakkı” ibaresinden sonra gelmek üzere “ya da bağımsız ve sürekli nitelikte irtifak hakkı” ibaresi eklenmiştir.

MADDE 37 – Bu Kanunun;

a) 3 üncü maddesi 26/10/2021 tarihinden itibaren geçerli olmak üzere yayımı tarihinde,

b) 4 üncü ilâ 11 inci maddeleri 1/1/2022 tarihinde,

c) 14 üncü maddesi 6/9/2021 tarihinden itibaren geçerli olmak üzere yayımı tarihinde,

ç) 20 nci ve 28 inci maddeleri 12/10/2021 tarihinden itibaren geçerli olmak üzere yayımı tarihinde,

d) Diğer maddeleri yayımı tarihinde,

yürürlüğe girer.

MADDE 38 – Bu Kanun hükümlerini Cumhurbaşkanı yürütür.

24/12/2021

Ekleri İçin Tıklayınız **Resmi Gazetenin Orjinal Nüshası İçin Link’e Tıklayınız**